

خط فقر مسکن، ماfiای مسکن و پاسخ مردم

شهلا دانشفر

۲۸ اکتبر ۲۰۲۱
مندرج در انترناسیونال ۹۴۴

بی مسکنی در ایران بیداد میکند. قیمت مسکن سرسام آور بالا میرود. بنا بر گزارشات منتشرشده بهای مسکن در تهران ظرف سه سال رشدی ۵۰۰ درصدی داشته است. همزمان قدرت خرید مردم کاهش یافته و روند بازار مسکن در حاشیه شهرها و محروم‌ترین مناطق به شدت با بحران و التهاب روبرو شده است. در همین راستا آمارهای بسیاری از کارتن خوابی، گورخوابی، دیوارخوابی، پشت باب خوابی و موج وسیع حاشیه نشینی را شاهدیم. اما اکنون بحث فراتر از اینهاست و بحث بر سر خط فقر مسکن است و اوضاع آنقدر وخیم است که کارشناسان مختلف حکومتی به خط شده اند تا بلکه راه نجاتی برای معضلات این حکومت در هم شکسته پیدا کنند. فرید قدیری

یکی از این کارشناسات البته در حوزه مسکن است. او طی سخنانی با اشاره به اینکه ۴۰ درصد خانوارهای ایرانی زیر خط فقر مسکن هستند می گوید: فقر مسکن تعریف جهانی دارد و خانوارهایی که بیش از ۳۰ درصد از هزینه ماهانه یا سالانه خود را صرف تامین مسکن می کنند زیر خط فقر مسکن هستند.

روشن است که با توجه به اینکه بخش عظیمی از درآمد هر کارگر و هر حقوق بگیر در این جامعه را مسکن می بلعد، با افزایش سرسام آور مسکن و رشد فزاینده نرخ تورم، با توجه به سطح نازل دستمزدها و زندگی زیر خط فقر بخش عظیمی از جامعه و با توجه به سرقت دستمزد کارگر و تعویق در پرداخت دستمزدها

و تبدیل آن به یک روال معمول در جامعه، رقم واقعی آن چیزی که به آن خط فقر مسکن میگویند بسیار بالاتر از اینها خواهد بود. اما حتی اگر رقم داده شده فرید قدیری را مبنا بگیریم، باز بحث بر سر فاجعه ای به اسم بی مسکنی و فقر مسکن در ایران است. البته کارشناس مزبور از اینکه در تهران جمعیت زیر خط فقر مسکن به بالای ۷۰ درصد می رسد سخن گفته و به این اشاره دارد که برای یک زوج صاحب مسکن شدن، آنهم به شرط اینکه تورم مسکن با میزان رشد دستمزد برابری کند، ۶۶ سال طول میکشد. همین گفته او داستان رویای دست نیافتنی صاحب خانه شدن در جامعه بیمار ایران را به روشنی نشان میدهد.

گوشه ای از چپاول مافیای مسکن

در گزارشی که در سال گذشته دریافت کردیم چنین آمده بود: "منطقه ۲۲ تهران سالهاست به جولانگاه نهادهای نظامی و امنیتی جهت ساخت و ساز برج ها و مال های سوپر لوکس تبدیل شده است." نهادهای نظامی و امنیتی سپاه برای تطمیع پرسنل مزدور خود برج های متعددی را از جمله برج های شهرک باقری، برج های شهرک امام رضا، برج های شهرک آسمان سپاه، برج های شهرک نمونه سپاه را ساخته و در قالب تعاونی های خود در اختیار اعضا و کادرباشان قرار میدهند. در شرایطی که قیمت متوسط هر مترمربع آپارتمان در تهران

حدود ۲۴ میلیون تومان و بیشتر می باشد
آخرین برج های در دست ساخت تعاونی های
سپاه در شهرک خرازی با قیمت هر مترمربع
حدود دو و نیم میلیون تومان برای سپاهیان
ساخته میشود. اما قابل تامل تر اینکه این
سپاهیان که یا در خانه های سازمانی لوکس
زندگی میکنند و یا در نقطه ای دیگر از تهران
مسکن دریافت کرده اند، این املاک را به محلی
برای سودجویی تبدیل کرده و امتیاز آپارتمان
خود را که مثلا حدودا دویست میلیون تومان
برای آن پرداخت کرده اند با قیمت های نجومی
چندین میلیاردی به فروش میرسانند. بخش
دیگری از همین دزدی ها هزینه های گزافی
است که صرف مناطق گردشگری خودی
هایشان کرده و از جمله برای رفاه مزدوران

خود زمین رایگان در اختیار ایران مال و چندین مجموعه رفاهی و گردشگری دیگر که متعلق به سوپر میلیاردرهای وابسته به بیت خامنه ای هستند قرار داده اند.

بنا بر آمارهای اعلام شده از سوی بانک مرکزی طی ۱۶ سال گذشته حدود ۱۷۰ میلیارد و ۶۱۷ میلیون دلار سرمایه از کشور خارج شده که اوج آن را در خرید و سرمایه‌گذاری مسکن در کشورهای همسایه مثل ترکیه، گرجستان و امارات توسط ایرانیان میتوان مشاهده کرد.

افضل حسینی عضو کمیسیون عمران مجلس اسلامی در تیر ماه سال ۹۸ از اینکه در تهران کسانی صاحب ۲۵۰۰ خانه هستند سخن گفته

است. همچنین طبق آمارهای دیگری که در رسانه‌های ایران منتشر شده است دو میلیون واحد مسکونی در ایران وجود دارد که خانه‌های لوکس و خالی هستند .

به این ارقام دزدی‌های کلانی که تحت طرح‌هایی چون مسکن مهر و تعاونی‌های مسکن مختلفی صورت گرفته است اضافه کنید تا گوشه‌ای از ابعاد این فاجعه که به قیمت خانه‌خرابی مردم تمام شده را بیشتر دریابید.

این گزارشات گوشه‌ای از بساط چپاول و دزدی بی حد و حصر حاکم در ایران و بطور ویژه در بازار مسکن و وجود یک مافیای بزرگ در این عرصه را به نمایش می‌گذارد. مافیایی که خود حکومتیان و سپاه و دارو دسته‌هایشان

اعضای آن هستند.

یک پاسخ فوری به بحران مسکن جمع شدن بساط مافیای مسکن از سر جامعه است. همه مردم حق دارند که از مسکن مناسب برخوردار باشند. کارگران با شعار "ملک نجومی تو مارا بی مسکن کرده" در برابر این مافیا ایستاده و حق خود را طلب میکنند.

در همین زمان شهرداری ها و نهادهای نظامی خانه های روستاییان، خانه های مردم فرودست، و خانه های ساخته شده با حلبی و گاهگل حاشیه نشین ها را روی سرشان خراب میکنند. در سوی دیگر برای رفاه مزدوران خود زمین رایگان در اختیار ایران مال و چندین

مجموعه رفاهی و گردشگری دیگر که متعلق به سوپر میلیاردرهای وابسته به بیت خامنه ای هستند قرار میدهند. در مقابل در پایین ترین نقاط شهر گورخوابی را شاهدیم که پدیده ایست که در فقیرترین کشورها در همه اعصار هم، به ندرت دیده شده است.

رئیزی و قانون جهش مسکن

میلیونها انسان در ایران با مشکل مسکن روبرویند و ابعاد این مسئله به یک موضوع انفجاری در جامعه تبدیل شده است. رئیزی جلاد و کارشناسان حکومت با جنجال حول "قانون جهش مسکن" میکوشند از کنار این مساله به آرامی بگذرند. در این طرح رئیزی

اعلام کرده است که با اخذ مالیات بخشی از مشکل مسکن را حل کند و وعده ساختن سالی یک میلیون مسکن را به مردم داده است. کمدی درامای این ماجرا اینجاست که اینها در حالیکه دارند از مخمسه بحران مسکن سخن میگویند و دو دستی بر سر خود میکوبند، همزمان شهرداری ها و نهادهای نظامی مشغول تخریب خانه های روستاییان، خانه های مردم فرودست، و خانه های ساخته شده با حلبی و گاهگل حاشیه نشین ها را بر روی سرشان هستند.

رئیس جمهور حکومتی است که سازمان برنامه و بودجه اش ورشکستگی اقتصادی آن را اعلام کرده است. رئیس جمهوری مفلوک

که زیر فشار فضای انفجاری جامعه به هذیان گویی افتاده است و "قانون جهش مسکن" نمونه ای از هذیان گویی هاست. البته او در همین مدت از این حرفهای بی سر و ته که فقط مصرف سر دواندن مردم را دارد، بسیار زده است. حرفهایی که به ریشخند او توسط مردم و جوک های کف خیابان تبدیل شده است.

"قانون جهش مسکن" و وعده ساختن سالی یک میلیون مسکن که البته اگر مساکنی که قرار است ساخته شوند از دزد بازار خود حکومتیان در امان بمانند، فقط یک سراب است و معنای عملی آن حواله دادن جامعه به بیش از یک قرن صبر و انتظار برای حل بحران عمیق بی مسکنی است. رئیسی این حرفهای بی پایه و

اساس را دارد در جامعه ای به مردم تحویل میدهد که کابوس رفتنی بودن نظامش آسایش را از چشمان همه حکومتیان ربوده است و در دل نزاع هایشان دارند مرتباً نسبت به "شورش گرسنگان" هشدار میدهند و به یکدیگر نهیب میزنند. در این میان کارشناسان حکومتی نیز با همین هشدار دادن‌ها تلاش دارند راهی برای نجات نظامشان جستجو کنند. از جمله قدیری کارشناس حوزه مسکن جمهوری اسلامی در رابطه با طرح کذایی "قانون جهش مسکن" سال اول دولت ابراهیم رئیسی را "سال طلایی" برای او خوانده و هشدار می‌دهد که اگر او نتواند مشکل مسکن را حل کند "مطالبات سنگین‌تر" خواهد شد. معنای واقعی این هشدار نیز به روشنی خطر شعله کشیدن

خشم و اعتراضات مردمی است. قدیری در مقام یک مشاور دلسوز حکومتی با گوشزد کردن کسر بودجه ۴۰۰ هزار میلیارد تومانی دولت و قرار دادن سوالاتی در مقابل دولت رئیسی مبنی بر اینکه این یک میلیون خانه در سال با کدام منابع مالی باید ساخته شوند و اینکه تهیه این خانه ها چند سال طول میکشد، به وجود چهار میلیون و ۵۰۰ هزار خانه خالی و یا خانه دوم اشاره کرده و بر اجرای قانون مالیات و مشمول مالیات شدن همین خانه های خالی که هم اکنون مستثنی هستند، و نیز بر اینکه مردم باید بتوانند ظرف ۶ ماه آینده از خانه‌هایی که بلا استفاده هستند استفاده کنند تاکید میکند. در همین رابطه ابوالفضل نوروزی، مشاور وزیر راه و شهرسازی اشاره

کرده و میگوید که بخشی از خانه‌ها در قالب اقامت دوم به عنوان تفرجگاه مورد استفاده قرار می‌گیرند که بخش زیادی از آنها در مناطق گران قیمت شهر است و «عرضه آنها می‌تواند کمک کند تا به صورت پلکانی خانه‌هایی که در پایین دست هستند ارزان تر شود.

بنا بر "قانون جهش تولید مسکن" همچنین همه دستگاه‌ها موظف شده‌اند که زمین‌های خود را ظرف دو ماه در اختیار وزارت راه و شهرسازی قرار دهند و ابوالفضل نوروزی مشاور وزیر راه و شهرسازی میگوید که یک ماه سازمان ثبت فرصت دارد تا زمین‌ها را به نام وزارت راه و شهرسازی کند. و این درحالیست که بخش کلانی از همین زمینها

در تصرف باندهای مافیایی حکومتی و از جمله بیت رهبری و آقا زاده ها و سپاهیان و دارو دسته های مختلف آنهاست. یک نمونه آن واگذاری "املاک نجومی" در دوران ریاست قالیباف بر شهرداری تهران و "فساد"، و دزدی های کلان پشت این ماجرا است که در سال ۹۵ به موضوعی جنجالی تبدیل شده و پرونده قطوری دارد و همچنان راکد مانده است.

روشن است که زیر فشار اعتراضات مردمی است که تمام این آمار و ارقام ها و بحث و فحص ها را از زبان حکومتیان و کارشناسان صدیقشان می شنویم. اما در این مباحث صحبتی از ضبط املاکی که همین امروز در قبضه مافیای مسکن است که خود از سران

حکومتند سخنی در میان نیست.

در میان این هیاهو ها حرف مردم روشن است. بله باید و میشود ظرف شش ماه مشکل مسکن را حل کرد. و یکی از راه حل های فوری آن نیز در اختیار مردم گذاشتن همان چندین و چند میلیون خانه خالی و لوکسی است که در آمارهایشان اعلام کرده اند. راه حل در اختیار گذاشتن مساجد و هتل های لوکس به امر مسکن سازی برای کمک به رفع بحران مسکن است. راه حل پایان دادن به چپاول و دزدی مافیای مسکن و برگرداندن همه این منابع به مردم و مسکن سازی انبوه در سطح جامعه است. پایان دادن به بازار "داغ" سوئیت های است که بنا بر گزارشات رسانه های حکومتی همین

الان در تهران با اجاره های نجومی منبعی برای چپاول مردم تبدیل شده است.

بعلاوه در حالیکه همین امروز بخش بزرگی از درآمد هر خانواده را هزینه مسکن میبلعد حرف ما اینست که بیش از یک دهم درآمد یک خانوار نباید صرف اجاره مسکن شود. و دولت در قبال تامین معیشت افراد بدون درآمد و یا کم درآمد مسئول است و باید به آنها حقوق پایه ماهانه پرداخت شود و همه این افراد باید از حق داشتن مسکن مناسب و شایسته زندگی کردن برخوردار باشند. با سرنگونی جمهوری اسلامی و بازگرداندن ثروت های نجومی به یغما رفته توسط این حکومت به مردم، مشکل مسکن را برای همیشه حل خواهیم کرد. اگر

قدرت دست مردم باشد ، بهترین مسکن ها
را میتوان ساخت. جمهوری اسلامی نابود باید
گردد.

۲۸ اکتبر ۲۰۲۱

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام